
Activitat 63

Tema: Deslocalització i incompliment dels drets humans

Títol: Maquiles, l'esclavitud del segle XXI

“la llibertat que em deixen: morir-me de gana o morir-me treballant”

Objectius:

Conèixer un dels efectes que es deriven de la globalització.

Analitzar les condicions laborals de les indústries maquiladores i els seus efectes sobre les treballadores i els treballadors.

Activitats:

1. La persona docent pregunta a la classe quins coneixements tenen sobre les maquiles (Què són? Què fabriquen? On estan instal·lades? Quines causes han provocat aquest fenomen?...). A mesura que el grup va expressant les seves opinions, aquestes es van anotant a la pissarra.
2. Una vegada recollides totes les aportacions, s'obre un espai per aclarir dubtes, en el qual la persona que dinamitza la classe introdueix informació (si s'escau) en relació amb les indústries maquiladores.
3. Es demana a una persona de la classe que llegeixi en veu alta el text 1.
4. Tot seguit, s'obre un debat al voltant d'aquestes reflexions:

- En relació amb la definició de l'OIT sobre “treball decent”, en quina categoria se situa el model organitzatiu de les indústries maquiladores?
 - Quines conseqüències psicosocials tenen sobre els treballadors i les treballadores aquestes condicions laborals? Com poden afectar la seva vida social i familiar? I sobre les dones?
5. Es planteja el debat sobre quines actuacions es podrien dur a terme en una situació laboral on està prohibit sindicalitzar-se. Quines propostes elaborarien? També es demana quines actuacions en l'àmbit del sindicalisme internacional plantejarien.

Temps previst:

Activitats: a) 10 minuts; b) 10 minuts; c) 2 minuts; d) 20 minuts, e) 15 minuts

Total: 60 minuts

Recursos

Pissarra o paperògraf, retoladors

Fotocòpies per a l'alumnat del text 1

Paraules clau:

Deslocalització, doble presència, neoliberalisme, treball digne, sindicalisme, dependència de països, empreses transnacionals, esclavatge, salut laboral

Per saber-ne més:

Cotó i indústria tèxtil; Geopolítica, recursos estratègics i multinacionals; Deslocalitzacions.

Guanyar més, pagant menys; El Fons Monetari Internacional: deute extern i subdesenvolupament;

El llarg camí cap a l'equitat de gènere; Exposició “Maquiles. L'esclavitud laboral del segle XXI”, produïda per la Secretaria de Formació i Cultura de CCOO. www.ccoo.cat/maquila.

Text 1

Un dia qualsevol d'una maquiladora

Les jornades laborals són de dotze o catorze hores com a mínim.

La jornada de les dones que viuen fora de les “zones franques” comença a les quatre de la matinada per poder deixar les feines de casa fetes. A les cinc han d'estar en el punt de recollida de l'autobús que les ha de portar a la fàbrica, on han de treballar en una cadena de producció sense descans, fins que arriben a casa seva, a les nou de la nit. És la doble presència de les dones (a casa i a la feina). Però també la doble absència. No tenen temps per formar-se ni per participar en la vida associativa de la seva comunitat.

Els ritmes de treball per cobrir els objectius productius marcats per l'empresa són extenuants. Només tenen vint minuts per descansar, que normalment són a l'hora de dinar.

La vulnerabilitat de les dones davant de situacions d'assetjament sexual i moral és molt alta.

La rotació en els torns impedeix conciliar la vida laboral i familiar.

Si hi ha més necessitats de producció, les hores extres són obligatòries i, moltes vegades, no pagades.

La neteja dels espais de treball i les mesures de protecció davant de productes tòxics o eines perilloses no són prioritats a les maquiles i les condicions de salut laboral són nefastes.

